

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Obdo/20/2018
Identifikačné číslo spisu: 3508207546
Dátum vydania rozhodnutia: 27.08.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Veselá Zemaníková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:3508207546.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: PFS, a.s., so sídlom Štverníky 662, 906 13 Brezova pod Bradlom, IČO: 34 113 142, právne zast. Mgr. Janette Adamcová, so sídlom Hodžova 261/1, 907 01 Myjava, proti žalovanému: Karol Jakeš, podnikajúci pod obchodným menom Karol Jakeš K J design, s miestom podnikania Športová 1, Brezová pod Bradlom, IČO: 17 538 521, o zaplatenie 13 746,27 eur s príslušenstvom, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 12. júla 2017, č. k. 16Cob/79/2016-514, jednomyseľne, takto

rozhodol:

- I. Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalovaného o d m i e t a .
- II. Žalobca m á n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Nové Mesto nad Váhom rozsudkom č. k. 9Cb/369/2008-435 zo dňa 10. decembra 2015 rozhodol tak, že žalovaného zaviazal žalobcovi vrátiť sumu 13 746,27 eur s 14,25 % ročným úrokom z omeškania za dobu od 22. septembra 2007 do zaplatenia. Žalobcu zaviazal žalovanému vrátiť zariadenie na delenie trubiek špecifikované v Zmluve o dielo zo dňa 15. februára 2005 uzatvorenej medzi žalobcom ako objednávateľom a žalovaným ako zhotoviteľom do troch dní od právoplatnosti rozsudku, žalovaného zaviazal zaplatiť náhradu trov štátu vo výške 302,64 eur, upravil účtáreň tunajšieho súdu, aby po právoplatnosti rozsudku sumu 8,08 eur ako zostatok preddavku zaúčtovaného pod pol. D14A-36/11 preúčtovala ako trovy štátu a žalobcovi priznal náhradu trov konania vo výške 100 %.

2. V dôvodoch rozhodnutia citoval ustanovenia Obchodného zákonníka a konštatoval, že vykonané dielo žalovaným nebolo riadne zhotovené a nemalo tie parametre, ktoré si účastníci zmluvy v zmluve dohodli. Napriek tomu, že žalobca vymienené vady reklamoval žalovanému sa ich nepodarilo odstrániť. Odstúpenie žalobcom od zmluvy konajúci súd označil za platné a taktiež právo žalobcu na vrátenie uhradenej sumy vo výške 13 746,27 eur, ktoré žalobca žiadal vrátiť za dôvodné O omeškaní dlžníka rozhodol s poukazom na ustanovenie § 365 a § 369 Obchodného zákonníka.

3. O odvolaní žalovaného proti tomuto rozsudku, ako odvolací súd, rozhodol Krajský súd v Trenčíne rozsudkom č. k. 16Cob/79/2016-514 zo dňa 12. júla 2017 tak, že rozsudok súdu prvej inštancie v

napadnutej časti vo výroku po bodom I., II., IV. a V. potvrdil a vo výroku pod bodom III. napadnutý rozsudok zrušil a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

4. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že rozsudok súdu prvej inštancie z dôvodu jeho vecnej správnosti v bodoch výroku bodov I., II., IV. a V. je potrebné podľa § 387 ods. 1 C. s. p. potvrdiť a že odvolanie je dôvodné iba v časti výroku pod bodom III. ukládajúce žalovanému povinnosť nahradiť trovy štátu. Rozhodol s poukazom na ustanovenie § 384 ods. 1 C. s. p. bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 C. s. p., pretože nebolo potrebné zopakovať dokazovania a nevyžadoval to ani verejný záujem, pričom v zmysle ustanovenia § 387 ods. 3 C. s. p. sa zaoberal podstatnými tvrdeniami žalovaného uvedenými v odvolaní. Prioritne sa zaoberal vznesenou námietkou zaujatosti doručenou súdu dňa 18. septembra 2015, ktorú posúdil podľa vtedy platného a účinného ustanovenia § 221 ods. 1 písm. g/ O. s. p.. Citoval ustanovenia platné v čase konania na súde prvého stupňa, ustanovenie § 14 ods. 1 O. s. p., ustanovenie § 15a ods. 1 O. s. p., § 14 O. s. p., judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky a uviedol, že v prípade namietanej sudkyne JUDr. W. C. nebola zistená žiadna z okolností, ktorá by ju v zmysle § 14 ods. 1 O. s. p. a nasl. vylučovala z prejednávania a rozhodovania v predmetnej veci. Konštatoval, že z obsahu vznesenej námietky nepochybne vyplývalo, že sa námietky týkali postupu prejednávania veci sudkyňou v rozhodovanej veci, a teda išlo o námietku s poukazom na ustanovenie § 15a ods. 5 O. s. p. o takú, na ktorú súd neprihliada a nariadenému súdu nepredkladá.

5. Odvolací súd, ako neopodstatnenú námietku vyhodnotil aj nedostatočne zistený skutkový stav a právny stav a konštatoval, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v plnom rozsahu v súlade s dojednaniami uvedenými v zmluve o dielo. Dôkaz vykonaný znaleckým posudkom označil za platný a účinný, z ktorého dôkazu nebolo sporné, že dielo zhotovené na základe zmluvy uzavretej medzi žalobcom a žalovaným bolo vykonané riadne. Uviedol, že obaja znalci zhodne zaujali rovnaké stanovisko a žalovaný nenavrhol vykonať ďalšie znalecké šetrenie, ale, že jeho argumentáciu nemala oporu vo vykonanom dokazovaní. Odvolací súd preto dospel k záveru, že súd prvej inštancie na základe zisteného skutkového stavu správne vychádzal z ustanovení § 562 ods. 1, 2, 3 a 4, § 562 ods. 1 a § 564 Obchodného zákonníka. Za jednoznačný odvolací súd označil fakt, že dielo nebolo zhotovené v súlade so zmluvou o dielo a vady diela neboli žalovaným riadne odstránené. K odstúpeniu od zmluvy teda podľa odvolacieho súdu došlo zo zákona podľa § 436 ods. 2 Obchodného zákonníka pre porušenie zmluvy podstatným spôsobom a nie na základe svojvôle žalobcu.

6. Kompenzačnú námietku žalovaného podľa odvolacieho súdu, súd prvej inštancie kvalifikoval ako neopodstatnenú, keďže by bolo nelogické, aby žalobca po odstúpení od zmluvy z dôvodu, že dielo malo vady, bol povinný žalovanému toto dielo vrátiť a ešte platiť aj jeho cenu. Odvolací súd vykonané dokazovanie vyhodnotil za dokazovanie v súlade s ustanovením § 132 O. s. p. a rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

7. Za nesprávny výrok, označil výrok v časti výroku bod III., ktorý uložil žalovanému povinnosť hradiť trovy štátu vo výške 302,64 eur a s poukazom na ustanovenie § 148 ods. 1 O. s. p. a preto v tejto napadnutej časti rozsudok zrušil. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 396 ods. 1 C. s. p. v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C. s. p..

8. Proti tomuto rozsudku s vyznačenou právoplatnosťou dňa 30. augusta 2017 podal dovolanie žalovaný podaním doručeným súdu dňa 23. októbra 2017 s poukazom na ustanovenie § 419 a nasl. C. s. p. zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, berúc do úvahy stanoviská uvedené v Uznesení Veľkého senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 1VCdo/2/2017 zo dňa 17. apríla 2017. Dovolanie podal podľa § 421 ods. 1 C. s. p. s odkazom na ustanovenie § 432 ods. 2 C. s. p. a viedol, že nesprávne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav a konštatoval, že súd prvej inštancie, ako aj súd odvolací, nesprávne dospeli k záveru, že k odstúpeniu od zmluvy došlo následkom porušenia zmluvy zo zákona, keďže nikdy nebolo dokázané zákonným spôsobom, že k porušeniu zmluvy zo strany žalovaného skutočne došlo.

9. Žalovaný namietal, že časť zmluvy týkajúca sa vývoja zariadenia nikdy žiadnym spôsobom

spochybnená nebola. Uviedol, že odo dňa 4. júla 2006 začala plynúť na dodané zariadenie dvojiročná záručná doba a uplynula dňa 4. júla 2008. Pracovníci žalobcu boli oboznámení s podmienkami prevádzky stroja, týkajúcimi sa napájania zdrojom elektriny 230V a tlakom vzduchu 700 až 800 kPa a keďže tieto parametre neboli v zmluve dojednané, nebolo povinnosťou žalovaného špeciálne na zdroje energie upozorňovať. Žalovaný podrobne popísal priebeh skúšok a fakt, že zariadenie nebolo nikdy uvedené žalobcom do skúšobnej prevádzky a tento fakt kvalifikoval ako nezabezpečenie povinnosti žalobcom a nie žalovaným. Podľa žalovaného žalobca nezabezpečil požadované napájanie stlačeným vzduchom a kvalitné materiálové vstupy na výrobu zariadenia, dodané zariadenie mal umiestnené v provizórnych podmienkach v rozpore s bezpečnostnými predpismi, čím došlo k podstatnému porušeniu zmluvy zo strany žalobcu a nie žalovaného. Žalovaný za dôležitý fakt označil aj skutočnosť, že predmetom zmluvy nebola účasť žalovaného na skúšobnej prevádzke a ani zapojenie diela na zdroje energií. Zároveň poukázal na obsah zmluvy, podľa ktorého predmetom zmluvy nebola len výroba zariadenia, ale aj vývoj. Podľa žalovaného žalobca nikdy nepreukázal žalovanému, že pracovníčka, ktorá zaslala jednostranné odstúpenie od zmluvy, bola žalobcom na tento právny úkon splnomocnená, s ktorou otázkou sa ani jeden súd podľa žalovaného nezaoberal. Žalovaný namietal aj správnosť znaleckých posudkov z dôvodu, že boli vyhotovované až po uplynutí záručnej doby, kedy žalovaný už nemal povinnosť garantovať parametre zariadenia dohodnuté v zmluve o dielo počas záručnej doby. Podľa žalovaného, teda v čase odstúpenia od zmluvy neexistoval jediný relevantný dokázateľný dôvod na odstúpenie od zmluvy zo strany žalobcu, a teda žalobca jeho dôkaznú povinnosť dokázať, že v čase odstúpenia od zmluvy došlo zo strany žalovaného k porušeniu zmluvy nepreukázal. Vykonané dokazovanie túto skutočnosť nepotvrdilo a ani potvrdiť nemohlo, pretože znalci nemali správne otázky na dokázanie podstatného porušenia zmluvy v čase odstúpenia od zmluvy. Podľa žalovaného v rámci dokazovania mal súd skúmať aj časť predmetu plnenia týkajúcu sa vývoja zariadenia a otázka v rámci tohto dokazovania mala pre znalca znieť, či vývoj konštrukčné riešenie zariadenia je spôsobilé dosiahnuť zmluvne dohodnuté parametre a tieto mať počas záručnej doby. Žalovaný z uvedeného dôvodu zastáva názor, že žalobca nepostupoval v súlade s ustanovením § 564 a tým aj v súlade s § 436 a § 345 ods. 2 Obchodného zákonníka a teda názor vyslovený v napadnutom rozhodnutí označil za nesprávny.

10. Podľa žalovaného, teda ak rozhodoval odvolací súd o vrátení poskytnutého plnenia musel najskôr posúdiť, či odstúpenie od zmluvy zo strany žalobcu, v čase odstúpenia od zmluvy, zariadenie vady malo a nebolo v súlade s predmetom plnenia. Podľa žalovaného teda odvolací súd nesprávne posúdil odstúpenie od zmluvy žalobcom a chybné aplikoval na zistený skutkový stav ustanovenia Obchodného zákonníka. Základná podmienka pre podstatné porušenie zmluvy podľa § 345 ods. 2 Obchodného zákonníka splnená nebola, keďže žalobca pred odstúpením od zmluvy striktne netrval na podmienkach dohodnutých v predmete zmluvy. Na základe uvedeného žalovaný navrhol napadnutý rozsudok zrušiť prípadne zmeniť tak, že žalobu zamietne v celom rozsahu. Navrhol žalovanému priznať náhradu trov konania v celom rozsahu a žiadal oslobodenie od súdneho poplatku tak ako tomu bolo v predchádzajúcich konaniach.

11. Podaním doručeným súdu dňa 27. novembra 2017 sa k dovolaniu žalovaného vyjadril žalobca a navrhol dovolanie žalovaného odmietnuť, návrhu na odklad rozhodnutia nevyhovieť a v prípade, že dovolací súd sa nestotožní s názorom žalobcu, že dôvod na odmietnutie dovolania daný je, navrhol dovolanie zamietnuť. Podľa žalobcu otázka posúdenia odstúpenia od zmluvy pre porušenie povinnosti zo zmluvy bola posúdená správne a tvrdenie žalovaného je nedôvodné, čo je tiež dôvodom na zmietnutie dovolania.

12. Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal vec podľa ustanovenia § 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“). Po zistení, že strana, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané dovolanie podala včas je zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania, sa ako prvou otázkou zaoberal, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré jej možné týmto opravným prostriedkom napadnúť.

13. Z obsahu spisu je zrejmé, že ide o žalobu podanú za účinnosti O. s. p. a že vec bola v odvolacom konaní rozhodnutá napadnutým rozhodnutím Krajského súdu v Trenčíne č. k. 16Cob/79/2016-514 zo

dňa 12. júla 2017, teda za účinnosti C. s. p.. Návrh na začatie konania bol podaný za účinnosti O. s. p., prvostupňový súd, Okresný súd Nové Mesto nad Váhom, rozhodol rozsudkom č. k. 9Cb/369/2008-435 zo dňa 11. decembra 2015, teda za účinnosti O. s. p..

14. Civilný sporový poriadok, zákon č. 160/2015 Z. z. nadobudol účinnosť dňa 1. júla 2016 a tento od jeho účinnosti upravuje postup súdov pri prejednávaní a rozhodovaní, nakoľko Civilným sporovým poriadkom bol zrušený zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok.

15. Podľa ustanovenia § 470 ods. 1 C. s. p., ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konanie začaté pred dňom jeho účinnosti. Ustanovenie § 470 C. s. p. zakotvuje okamžitú aplikabilitu procesnoprávných noriem, ktorá znamená, že nová procesná úprava sa použije na všetky konania, teda aj na konania začaté pred dňom účinnosti nového zákona (C. s. p.).

16. Podľa ustanovenia § 470 ods. 2 C. s. p. právne úkony, ktoré v konaní nastali pred dňom účinnosti Civilného sporového poriadku zostávajú zachované. V zmysle uvedeného zákonného ustanovenia, dovolací súd posudzoval prípustnosť dovolania, ako aj v ňom uvedené dovolacie dôvody podľa právneho predpisu účinného v čase podania mimoriadneho opravného prostriedku (ustanovenie § 419 C. s. p.).

17. Z obsahu dovolania (list v spise č. 552) je zrejmé, že dovolateľ prípustnosť dovolania odôvodňuje ustanovením § 419 a § 421 ods. 1 C. s. p. s poukazom na ustanovenie § 432 ods. 1 C. s. p..

18. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

19. Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky:

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu;

b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.)

19.1. Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C. s. p.).

19.2. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne a uvedie v čom spočíva nesprávnosť toho právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C. s. p.).

20. V danom prípade predmetom dovolacieho konania je výrok rozhodnutia odvolacieho súdu č. k. 16Cob/79/2016-514 zo dňa 12. júla 2017, ktorým odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výroku pod bodom I., II., IV. a V., výrok rozhodnutia, ktorým bola časť výroku pod bodom III. napadnutého rozsudku zrušená a výrok, ktorým bol žalobcovi priznaný nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

21. Ako prvou otázkou sa Najvyšší súd Slovenskej republiky zaoberal, či v danom prípade zákon pripúšťa dovolanie (§ 419 C. s. p.) z dôvodu uvedeného žalovaným v dovolaní v ustanovení § 421 ods. 1 C. s. p..

22. Pravdou je, že dovolateľ ani v jednom bode dovolania v súlade s citovaným ustanovením § 421 ods. 1 C. s. p., nešpecifikoval prípustnosť dovolania v intenciách tohto ustanovenia, t. j., že by žalovaný v dovolaní uviedol právnu otázku, od ktorej vyriešenia rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo. Z obsahu dovolania nie je ani zrejmé, že pri riešení ktorej otázky sa odvolací súd odklonil od ustálenej praxe odvolacieho súdu a ani ktorá otázka v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola a ktorá otázka je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

23. Dovolateľ namiesto toho, aby dovolanie odôvodnil v súlade s ustanovením § 421 ods. 1 C. s. p., v dovolaní s poukazom na ustanovenie § 421 ods. 1 C. s. p. poukazoval na nesprávne právne posúdenie, chybnú aplikáciu práva na zistený skutkový stav a podrobne opisoval skutkový stav vyplývajúci zo zmluvy o dielo uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným v jeho videní, možnosti odstúpenia od zmluvy,

otázku platného splnomocnenia a jeho povinnosť garantovať parametre dodaného zariadenia, nesúhlas so znaleckým posudkom, z ktorého posudku konajúci súd vychádzal a nepreukázanie podstatného porušenia zmluvy v súvislosti s odstúpením od zmluvy.

24. Dovolateľ pri popísaní dovolania s poukazom na ustanovenie § 432 C. s. p. opomenul skutočnosť, že odôvodnenie spočívajúce v nesprávnom právnom posúdení sa vzťahuje na dovolanie prípustné podľa § 421 C. s. p., t. j. základná podmienka prípustnosti dovolania je daná právne splnením atribútov daných ustanovením § 421 C. s. p. a až následne je možný zákonný postup odôvodňovania podľa ustanovenia § 432 C. s. p..

25. Odôvodnenie prípustnosti dovolania s poukazom na ustanovenie § 432 C. s. p. prípustnosť dovolania nezakladá. Prípustnosť dovolania v súlade s ustanovením § 419 C. s. p. je závislá od splnenia podmienok uvedených v ustanovení § 420 C. s. p. a ustanovením § 421 C. s. p..

26. Dovolateľ ani jednu z podmienok uvedených v ustanovení § 421 ods. 1 C. s. p., teda ustanovením, ktorým prípustnosť dovolania označil, nesplnil, a preto jeho odôvodnenie dovolania s poukazom na § 432 ods. 1 a 2 C. s. p. je pre posúdenie prípustnosti dovolania právne irelevantné.

27. Námetka dovolateľa ohľadne nesprávneho právneho posúdenia, pokiaľ ide o dovolanie, ktoré prípustné nie je, je právne bezvýznamná.

28. Dovolateľ nemôže rozšíriť zákonom určený okruh rozhodnutí, proti ktorým by bolo dovolanie prípustné, a preto uvedený dôvod žalovaným (nesprávne právne posúdenie), pre kvalifikáciu dôvodnosti žalovaným podaného dovolania, v danom prípade je právne irelevantný.

29. Pokiaľ nejde o dovolanie prípustné (§ 419 C. s. p.) s poukazom na ustanovenie (§ 420a a § 421 C. s. p.) skúmanie opodstatnenosti tvrdenia ohľadne nesprávne právneho posúdenia napadnutého rozhodnutia, by bolo nadbytočné, nakoľko nesprávne právne posúdenie prípustnosť dovolania nezakladá.

30. Z ustanovenia § 421 ods. 1 C. s. p. je zrejmé, že dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie. Dovolanie proti rozhodnutiu súdu odvolacieho súdu, ktorým bolo rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušené, prípustnosť nie je a preto dovolania žalovaného v časti výroku, rozhodnutia odvolacieho súdu, ktorým bol rozhodnutie zrušené, prípustné nie je.

31. Dovolací súd odmietne dovolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ C. s. p.).

32. Dovolací súd považuje za potrebné poukázať na skutočnosť, že žalovaný je v dovolacom konaní kvalifikovane zastúpený advokátom, ktorému pri spisovaní predmetného dovolania muselo byť zrejmé, že dovolanie z namietaného dôvodu nesprávneho právneho posúdenia súdmi nižšej inštancie, bude vzhľadom na platnú a účinnú právnu úpravu zrejmé bezúspešné a jediným možným výsledkom podaného dovonia, bude jeho odmietnutie.

33. Najvyšší súd Slovenskej republiky (§ 35 C. s. p.) s poukazom na uvedené dovolanie žalovaného v celom rozsahu odmietol.

34. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania Najvyšší súd Slovenskej republiky neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.). O výške trov dovolacieho konania žalovaného rozhodne súd prvej inštancie.

35. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný žiadny opravný prostriedok.